

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 260

van **KATRIEN SCHRYVERS**

datum: 4 december 2020

---

aan **BEN WEYTS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

Studenten hogescholen en universiteiten - Ondersteuning en welzijn

De studenten uit het hoger onderwijs voelen de gevolgen van de coronacrisis. Er zijn veel onlinelessen, er is weinig sociaal contact en vooral geen normaal studentenleven. Zo waarschuwt onder meer de KU Leuven na onderzoek dat we ons zorgen moeten maken over de jongeren en jongvolwassenen tussen 15 en 25 jaar. Er zijn immers steeds meer jongeren en adolescenten die gevoelens van eenzaamheid, van angst en van depressie ervaren. En dat is natuurlijk ook allerminst bevorderlijk voor de studies zelf.

Zich goed in z'n vel voelen hangt immers samen met het hebben van goede sociale contacten en het is natuurlijk daar waar nu, tijdens de coronacrisis en de tweede lockdown waar we nu inzitten, het schoentje behoorlijk knelt. Voor jongeren die pas aan hogere studies beginnen, is het in deze omstandigheden niet evident om een sociaal netwerk uit te bouwen. Adolescenten die steeds meer van de wereld beginnen ontdekken, worden weer op zichzelf en hun eigen kamer teruggeplooid. Dat weegt allemaal zwaar en voor sommigen is hulp echt nodig om de gevoelens die daarmee gepaard gaan te kanaliseren.

Steeds meer studenten hebben nood aan een luisterend oor. Ze willen even hun hart luchten of wat goede raad krijgen. Soms kan de student daarvoor niet terecht bij de vrienden of familie en zoekt hij of zij daarom externe gesprekspartners die uiteenlopend van aard zijn.

In verschillende steden, aan universiteiten en hogescholen lopen al mooie initiatieven, onder meer buddyprojecten waarbij studenten een aanspreekpunt zijn voor elkaar. Het is echter zo dat die buddy's vaak moeilijke verhalen te verwerken krijgen en soms ook alarmerende signalen oppikken. Het is dus ook aangewezen om die buddy's zelf te ondersteunen, door bijvoorbeeld vormingen of een eigen aanspreekpunt.

Als een student echter verdergaande hulp nodig heeft of zoekt, komt hij of zij snel bij de studentenpsycholoog terecht. Elke universiteit of hogeschool in Vlaanderen is verplicht psychologische dienstverlening aan te bieden. Studentenpsychologen zijn zeer toegankelijk en laagdrempelig voor studenten. Ze staan dicht bij de studenten en kennen hun leergebonden en typische studentenproblemen. Bovendien zijn zij aanwezig op de campus en kunnen ze op die manier discretie garanderen. Zo komen er van studentenpsychologen bijvoorbeeld geen facturen toe bij ouders.

Alleen zijn de studentenpsychologen overbevraagd. De afgelopen vijf jaar steeg het aantal studenten dat langsging bij een studentenpsycholoog van 9553 naar 15.613 studenten, zo bleek uit een schriftelijke vraag van Brecht Warnez. Dat aantal zal tijdens deze crisis vermoedelijk nog zijn toegenomen. De wachtrijen en -tijden zijn daarom te lang geworden. In dat opzicht zou mogelijk ook het inzetten van laatstejaarsstudenten psychologie of pedagogische wetenschappen binnen de pool van studentenpsychologen, bijvoorbeeld in het kader van een stage, mee soelaas kunnen bieden.

Om de bevraging van studentenpsychologen enigszins te verlichten, kan een persoonlijk gesprek vooraf worden gegaan door bijvoorbeeld een zelftest en oefening en tips. Dat kan op zeer laagdrempelige wijze via digitale weg aangeboden worden. De Artevelde Hogeschool startte vijf jaar geleden al meteen zo'n online concept.

Recent lanceerde ik met collega Brecht Warnez een actieplan waarin de zaken die ik hier heb aangehaald ook zijn opgenomen. Ze komen voort uit een interactief traject waarin studenten zelf getuigden over hun moeilijkheden tijdens deze crisis en zelf ook oplossingen voorstelden.

1. Zal de minister alle universiteiten en hogescholen aanmoedigen om buddyprojecten uit te rollen? Op welke manier zal hij dat doen?
2. Hoe worden buddy's op hun beurt zelf ondersteund? In welke vormen is er voorzien? Waar vinden zij zelf snel een aanspreekpunt wanneer zij het te moeilijk krijgen?
3. Heeft de minister cijfers over de evolutie van het aantal aanvragen voor gesprekken bij de studentenpsychologen verbonden aan universiteiten of hogescholen, sinds de coronacrisis?
4. Op welke manier kan ervoor gezorgd worden dat elke student die nood heeft aan professionele psychologische hulp binnen maximaal twee weken gehoord kan worden? Hoe kan in een laagdrempelige toegang worden voorzien?
5. Op welke manier kunnen binnen de pool van studentenpsychologen ook laatstejaars psychologie of pedagogische wetenschappen worden ingezet? In hoeverre zou dit een onderdeel kunnen zijn van de stage van hun opleiding?
6. Hoe zal de minister initiatief nemen om het concept van online hulpverlening dat hier en daar al werd uitgewerkt, te helpen uitrollen over alle Vlaamse universiteiten en hogescholen?
7. Welke andere maatregelen zal de minister nog nemen om studenten te ondersteunen tijdens deze coronacrisis en dit vanuit de wetenschap dat mentaal welzijn essentieel is om de studieloopbaan succesvol te kunnen afleggen?

BEN WEYTS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS, SPORT, DIERENWELZIJN EN VLAAMSE RAND

ANTWOORD

op vraag nr. 260 van 4 december 2020

van **KATRIEN SCHRYVERS**

---

1. Ik juich buddyprojecten zeker toe en weet dat deze in veel instellingen al bestonden voor de coronapandemie en naar aanleiding van de coronapandemie hetzij opgestart zijn, hetzij versterkt worden. Het is aan de instellingen om binnen hun concrete context uit te maken wat zij de beste aanpak vinden. Binnen het project dat aan SIHO werd toevertrouwd kan indien nodig hierover instellingsoverschrijdend van gedachten gewisseld worden.
2. De extra 39,5 miljoen euro die door de Vlaamse Regering werd vrijgemaakt om aan de instellingen toe te kennen kunnen perfect voor vormingen van buddies ingezet worden. Het is niet aan de minister bevoegd voor onderwijs of aan de Vlaamse Regering om te bepalen hoe dit moet gebeuren.
3. De Databank Hoger Onderwijs verzamelt hier geen cijfers over. Individuele hoger onderwijsinstellingen zullen hier wellicht voor hun instelling wel cijfers over hebben.
4. Laagdrempelige toegang is inderdaad cruciaal. Het behoort echter tot de autonomie van elke instelling om dit binnen de eigen context zo efficiënt mogelijk te organiseren. We gaan hier op Vlaams niveau ook op inzetten.
5. De onderwijsregelgeving verbiedt niet om laatstejaarsstudenten psychologie of pedagogische wetenschappen tijdelijk in te zetten voor psychologische dienstverlening aan studenten in het kader van een stage. Het zijn de opleidingscommissies binnen de instellingen die hier een beslissing moeten over nemen. Begin november zond ik samen met mijn collega, minister Beke, nog een brief aan alle rectoren, algemeen directeuren en decanen van alle zorg- en welzijnsopleidingen om enerzijds de studenten en docenten die in deze crisis bijspringen te bedanken en anderzijds te vragen om de inzet van docenten en studenten vandaag meer dan ooit te faciliteren.
6. Het aspect van de online hulpverlening is meegenomen in het SIHO-project. Het komende jaar wordt hier dus op mijn initiatief concreet werk van gemaakt.
7. Ik verwijs naar de twee projecten die aan VVS en SIHO werden toegekend en die eerder in de commissie Onderwijs werden besproken. Daarnaast zet ik ook in op een communicatiecampagne en een online platform voor studenten. Hierover zal ik binnenkort meer informatie bekend maken.